22/04/2019

Μητρ. Ρεθύμνης: Να εκλείψουν κάθε είδους σκοταδισμοί

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου

“Λαμβάνουμε «φως εκ του ανεσπέρου φωτός» για να φωτίσομε τα σκοτάδια των υπάρξεών μας και του κόσμου ολόκληρου. Για να γίνομε φως και να φωτισθούν τα πάντα γύρω μας. Για να εκλείψουν οι κάθε είδους σκοταδισμοί. Για να γίνομε, επιτέλους, πιστοί και όχι εύπιστοι” αναφέρει στην εγκύκλιό του για το Πάσχα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ευγένιος και προσθέτει: “Ο Αναστημένος Χριστός μας να φωτίζει τους νοερούς οφθαλμούς της καρδιάς μας, για να βλέπομε Εκείνον, τους άλλους, εμάς τους ίδιους και τον κόσμο ολόκληρο όπως είναι, όπως δημιουργήθηκε από την αγάπη του Θεού, χωρίς παρωπίδες και παραμορφωτικούς φακούς που αλλοιώνουν αυτό που βλέπομε, χωρίς να επηρεάζουν αυτό που πραγματικά υπάρχει. Και έτσι, με ανοικτά τα μάτια

των ψυχών μας, να βλέπομε πιο πέρα από ο,τι βλέπομε”.

Το μήνυμα του Μητρ. Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου

Αγαπητά μου παιδιά, τέκνα φωτόμορφα της Τοπικής μας Εκκλησίας.
Συνεορτάζομε σήμερα την Ανάσταση του Χριστού μας όσοι την ζούμε διαρκώς στην σταυροαναστάσιμη πορεία της ζωής μας. Και λαμβάνομε «φως εκ του ανεσπέρου φωτός» αυτήν την φωταυγή Ημέρα, για να φωτίσομε τα σκοτάδια των υπάρξεών μας και του κόσμου ολόκληρου. Για να γίνομε φως και να φωτισθούν τα πάντα γύρω μας. Για να εκλείψουν οι κάθε είδους σκοταδισμοί. Για να γίνομε, επιτέλους, πιστοί και όχι εύπιστοι. Για να λαμβάνομε πείρα προσωπική, εμπειρία δηλαδή δυναμική, της Αναστάσεως, και να ζούμε τη χαρά της, που μας χαρίστηκε επί του Σταυρού και δια του Σταυρού, με την συγχώρηση ακόμη και των σταυρωτών, πρώτιστα όμως με την άφεση του ευγνώμονος Ληστού που αξιώθηκε, με λίγες λέξεις και πολλή ταπείνωση, να κερδίσει τον Παράδεισο.
Η Ανάσταση του Χριστού αυτήν την προοπτική, αυτήν την ελπίδα, αυτήν τη βεβαιότητα παρέχει σε όλους εμάς, που ομοιάζομε ίσως σε εκείνον τον «εκ δεξιών» εσταυρωμένο ληστή στις παραβατικές, κατά τον νόμο του Θεού, ενέργειές μας, αλλά δεν τον μιμούμαστε στην προθυμία της αποδοχής και της προσωπικής μας μεταστροφής, της μετάνοιας, όπως την ονομάζει η Εκκλησία μας. Εκείνος δεν χρειάστηκε ούτε πολύ χρόνο, ούτε επιχειρήματα και αποδείξεις. Δεν χρειάστηκε «θαύματα» για να ανοίξει την καρδιά του και να δεχθεί το φως, τον Ίδιο τον Χριστό δηλαδή, που είπε για τον Εαυτόν Του «Εγώ ειμι το φως του κόσμου», και που η Εκκλησία μας υπενθυμίζει σε κάθε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία λέγοντάς μας «Φως Χριστού φαίνει πάσι».
Ο Χριστός είναι «το φως το αληθινόν», το «Φως εκ Φωτός», το Άγιο Φως, «το φωτίζον και αγιάζον πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον». Και εμείς είμαστε οι φωτεινοί μαθητές Του, και όχι απλά φωτισμένοι, από «το φως του προσώπου» Του, όσοι ομολογούμε στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ότι «Είδομεν το φως το αληθινόν», ότι αποκτήσαμε δηλαδή εμπειρική θεωρία της αληθείας Του μέσα από την προσωπική μας σχέση μαζί Του εντός του Σώματός Του, της Εκκλησίας.
Και εφέτος κάποιοι, ενωρίς μέσα στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, προσπάθησαν να ενσπείρουν ζάλη «λογισμών αμφιβόλων» στους Χριστιανούς μας για την προέλευση του Αγίου Φωτός από τον Πανάγιο Τάφο του Χριστού μας. Και πολλοί έσπευσαν να υποστηρίξουν τη μία η την άλλη άποψη, και έγιναν όλοι «ειδήμονες» και «θεολόγοι». Και άρχισε μια ολόκληρη φιλολογία για το θέμα, για πολλοστή φορά τους δύο τελευταίους αιώνες. Κάποιοι σκανδάλισαν με τις θεωρίες τους και κάποιοι πάλι ολιγόπιστοι εύκολα σκανδαλίσθηκαν. Και οι μεν και οι δε ίσως δεν κατάλαβαν ποτέ πως η Πίστη δεν σχετίζεται με αποδείξεις, πως ο Χριστός δεν ήλθε στον κόσμο για να κάνει «φαντασμαγορίες», πως και αυτή η ένδοξη

Ανάστασή Του δεν έγινε «θεαματικά», όπως κάποιοι φαντάζονται, παρασυρμένοι ίσως από τη χριστιανή τέχνη της Δύσεως.
Ο Χριστός κατέβηκε στον Άδη, για να φωτίσει και εκεί με το Φως Του, και ανέστη εκ νεκρών, για να δείξει το Φως της Αναστάσεως «πάσι τοις έθνεσι», για να μην εξαιρεθεί κανείς. Γι' αυτό και τη γιορτή αυτή της Αναστάσεως τη λέμε «Λαμπρή». Γι' αυτό λαμπροφορούμε, γι' αυτό λαμβάνομε το Φως Του από την Εκκλησία και το μεταφέρομε παντού. Γι' αυτό ενώπιόν Του δεν κρατάμε εθιμοτυπικά τις λαμπάδες μας, αλλά οι ίδιοι κάνομε λαμπάδες άσβεστες τις υπάρξεις μας και μεταδίδομε το Φως Του αγαπητικά όπου συνυπάρχομε, όπου συνεργαζόμαστε, όπου συνεννοούμαστε, όπου συγχωρούμε, όπου συμπορευόμαστε. Όπου, τελικά, συσταυρωνόμαστε με τον Χριστό για να συνδοξασθούμε, όπου συνθαπτόμαστε για να συνεγερθούμε, αφού δεν ζούμε για να πεθάνομε, αλλά πεθαίνομε για να ζήσομε αιώνια μαζί Του. Αυτές τις αλήθειες μόνο μέσα στην Εκκλησία τις κατανοεί κανείς και εφόσον έχει τις πνευματικές προϋποθέσεις για τούτο. Αφού Αυτή μας προσλαμβάνει και μας μεταμορφώνει, μας αγιάζει και μας θεώνει, εφόσον με πίστη και αγάπη προσερχόμαστε για να γίνομε αυτήν τη νύκτα της Αναστάσεως «εξ-υπνοι» και όχι για να κάνομε τους έξυπνους.
Μην αμφιβάλλετε λοιπόν για το Άγιο Φως. Δεν είναι αυτό που πιστεύει καθένας, αλλά αυτό που ζει η Εκκλησία. Άγιο είναι γιατί προέρχεται από τον Πανάγιο Τάφο, την «πηγήν της ημών Αναστάσεως». Άγιοι είναι όλοι οι Θεοβάδιστοι Τόποι της Αγίας Γης. Τελικά το ζητούμενο είναι πως εμείς θα γίνομε άγιοι και πως δεν θα χάσομε μέσα από τα χέρια μας αυτήν τη δυνατότητα και αυτήν τη χαρά. Πως θα καταλάβομε, επιτέλους, ότι η Ανάσταση του Χριστού παρέχει τη βεβαιότητα της προσωπικής μας συναναστάσεως και ότι η ζωή μας δεν μετριέται στα λιγοστά χρόνια της παρουσίας μας πάνω στη γη. Πως θα καταλάβομε ότι η Ανάσταση του Χριστού, όπως και το Πάθος Του, για εμάς έγινε, για να μας προσφέρει εχέγγυα και προοπτικές, ελπίδα και προσδοκία αναστάσεως νεκρών και ζωής του μέλλοντος αιώνος.
Με ιερό δέος και βαθειά τιμή, εκφράζομε την αγάπη και το σεβασμό μας στο Ιερό Τάγμα των ολίγων αλλά σπουδαίων, των Πατέρων της Αγιοταφικής Αδελφότητος, που φυλάσσουν τον Πανάγιο Τάφο, τον Φρικτό Γολγοθά, το Θεοδέγμον Σπήλαιο της Βηθλεέμ και όλα τα Πανάγια Προσκυνήματα.
Σήμερα μαζί σας, ως Επίσκοπος και πνευματικός σας Πατέρας, δοξάζω τον Θεό για την αγάπη και το έλεός Του που έρχονται διαρκώς βοηθοί στην απιστία μας, που μας προσθέτουν πίστη, που μας ενδυναμώνουν στην άρση του προσωπικού μας σταυρού και στην άνοδο της δικής μας Οδού Μαρτυρίου, η οποία έχει κατάληξη το αιώνιο φως της Αναστάσεως και όχι το σκοτάδι του αγνώστου, του μηδενός, του τίποτα, του πουθενά.
Και σας εύχομαι να είναι ολοφώτεινη η ζωή σας και να είναι καταυγασμένες από Φως Χριστού οι σκέψεις και οι πράξεις σας. Ο Αναστημένος Χριστός μας να

φωτίζει τους νοερούς οφθαλμούς της καρδιάς μας, για να βλέπομε Εκείνον, τους άλλους, εμάς τους ίδιους και τον κόσμο ολόκληρο όπως είναι, όπως δημιουργήθηκε από την αγάπη του Θεού, χωρίς παρωπίδες και παραμορφωτικούς φακούς που αλλοιώνουν αυτό που βλέπομε, χωρίς να επηρεάζουν αυτό που πραγματικά υπάρχει. Και έτσι, με ανοικτά τα μάτια των ψυχών μας, να βλέπομε πιο πέρα από ο,τι βλέπομε. Αυτό άλλωστε είναι, κατά τον παύλειο λόγο, η πίστη: «ελπιζομένων υπόστασις, πραγμάτων έλεγχος ου βλεπομένων», «σιγουριά γι' αυτά που ελπίζομε και βεβαιότητα γι' αυτά που δε βλέπομε» (Εβρ. ια΄ 1).

Χριστός Ανέστη! Αληθώς ανέστη!

Χριστός εστι το Φως!

Δεύτε λάβετε Φως!

Δεύτε λάβομεν Χριστόν!

Χριστοφόροι και Φωτοφόροι, ας εορτάζομε την Ανάσταση της Αγάπης και ας αγαπούμε την Ανάσταση του Χριστού ως δυνατότητα της δικής μας προσωπικής αναστάσεως.

Με αυτές τις ταπεινές ευχές προς όλους και με τον αναστάσιμο ασπασμό μου, σας εναγκαλίζομαι πατρικά.